

ספיר מנפה

ההיחם במצוקה

כמריצות ומיספרים

אחת לארבע שנים, כאשר מתקרבות הבחירות הכלליות, צפות ועולות בעיות שכבות המצוקה והספר הכלכלי אל מרכז ההתעניינות במדינה. אין זה מקרה שמרד הגרווינים המפורסם מנמלאשודו התיחולל במקביל לפירסום הדו"ח על הילדים במצוקה של ועדת ראשיהממשלה, ויש קשר הדוק בין הסערה סביב תוכנית הטלוויזיה על הנערה הרעבה לבין פלישת הזוגות הצעירים בשכונת התקווה לידירות שנבנו עבורם ואין הם יכולים להכנס אליהם. משום שמחיריהם קפצו בינתיים ב-50%.

תקופת הבחירות היא תקופת הלחצים. וכשם שהנוקמים מנסים ללחוץ בתקופה זו למילוי תביעותיהם, כך מנסה הממשלה לקנות את ליבם בניסיון להוכיח עד כמה היא ערה לבעיות הסעד והמצוקה.

משני הקצוות יש הגזמות לא מעטות. אבל בעוד שהגזמתם של הנדבאים היא לגטימית, הרי הגזמתה של הממשלה אינה אלא אחיזת עיניים ובלוף.

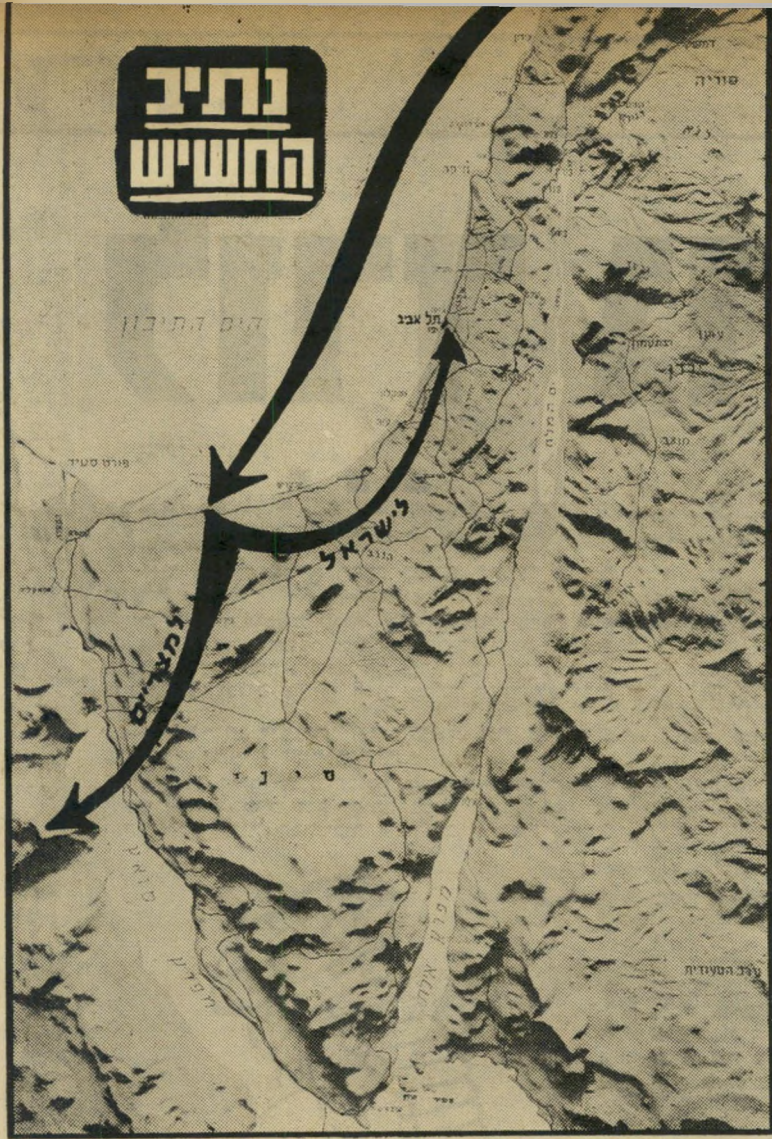
מה זה "הוצאות חברה"? דוגמא לנסיון כושל לאחו עיניים נתן השבוע שרהאוצר פינחס ספיר. אין דבר המרגיז יותר את ספיר מאשר האשמה (המבוססת בדרך כלל) שהוא דואג יותר לרווחתם של השבעים מאשר לפיתרון בעיות ה"מצוקה. עובדה היא, למשל, שכל הכספים מקרן ספיר הבאספים למטרות ציבוריות, מוצאים לשם שיפור שירותי רווחה, ולא לפתרון בעיות של השכבות הנחשלות.

השבוע, כאשר גברה והלכה הביקורת כלפי מחוללי הממשלה בתחום הסוציאלי, ניסה ספיר להתגונן. אמצעי ההגנה של ספיר הם המספרים. הוא מפרסם מתוך שרוולו מיליונים ומיליארדים, העושים רוך שם על ההדיוטות, אך אינם עומדים ב"מיבחן הביקורת העניינית.

המספרים שהפריח השבוע, בישיבת ה"ממשלה, היו מרשימים מבט ראשון: "בחמש השנים האחרונות" הכריז ספיר, "הוקצבו 25 מיליארד לירות לשירותי חברה, סכום זה שווה לכל הוצאות ה"ביטחון. השנה בלבד מסתכמת ההקצבה לשירותי חברה בשבעה ורבע מיליארד לירות" — סכום העולה על תקציב ה"ביטחון".

המיספרים היו נכונים ובלתי מזויפים. ספיר רק שכח להגדיר מה הוא מכנה בשם "שירותי חברה". מסתבר שהוא כלל בממוח זה את כל הוצאות המדינה בתחומי החינוך, התרבות, הבריאות, הסעד, הדת והתיקשורת. למעשה כל הוצאות המדינה שאינן לצורכי ביטחון נכללות בהגדרה של שירותי חברה. סכום זה הוצא כמובן על כלל האוכלוסייה, ולא דווקא על ה"שכבות הנחשלות.

הניסיון להציג הוצאה זו, המרכיבה את תקציבה של כל מדינה, כהוצאה שנועדה

נתיב החשיש

היום התיבון

היום התיבון

היום התיבון

היום התיבון

היום התיבון

היום התיבון

היום התיבון

היום התיבון

היום התיבון

היום התיבון

היום התיבון

היום התיבון

היום התיבון

היום התיבון

היום התיבון

היום התיבון

היום התיבון

היום התיבון

היום התיבון

היום התיבון

היום התיבון

היום התיבון

נתיב הברחות

זהו נתיב הסמים החדש, שהופעל לפני כשנתיים, לאחר שהישן חוסל עם סגירת הגבולות מפני ה"מחבלים": מארצות ייצורו בסוריה ולבנון, מגיע החשיש, בסירת מנוע, לימת ברדאויל, מורד בנקודות-מסתור על החוף, נלקח משם בידי בדווים, מועבר בחלקו בשירותים גמלים ובדרך נוספת למצריים, ובחלקו צפונה לישראל, לשימוש מקומי והברחה לאירופה.

להלחם בעוני במצוקה ובנחשלות — היא אחיזת עיניים שקופה מדי מכדי לשכנע.

סמים

נתיב החשיש

הנתיב הסודי בו מגיע החשיש לישראל — הוא גלוי מאוד

ישראלי שחפצה נפשו בחשיש, והמואס במחירים המפולפלים שביפו או במעגן הסיירות שליד הירקון בתל-אביב — יגלה גן-עדן של שוטים אם ירד לסיני. בקידמת הציהאוי, ביום השוק בשייך-זוויד, הגערך מדי יום שישי, או בזה שבכפר שן, המת"קיים בימי א', נמכר החשיש בגלוי, כס"י

שרהאוצר, ספיר הכל זה הוצאות חברה

חורה חוקית להדריין, בסוליות של חומר גולמי או מעורב בסבק.

לא רק החשיש גלוי בסיני. גם הנתיב בו הוא מגיע לשם, האמור להיות כה סודי עד שלא ניתן לאתרו ולחסלו, ידוע לכל. **הנתיב חוסר**, בעבר, לא טרחו שליטנות ישראל למגיע בנתיב. מאחר שה"סחורה הופנתה למצריים, לא היה זה מעניינה של ישראל להתערב. מה גם, שהת"ע רבות כזו היתה מסוכנת. כיום למשל ידוע שרצה מעלה-העקרבים המפורסם בוצע בידי מבריחהסמים, בתגובה על תפיסת שירת מבריחים בידי משמר צה"ל, אולם מאז מלחמת ששת הימים, כאשר הסמים הפכו למכת המדינה, הפך נתיב החשיש לעורק-מוות לישראל.

נתיב החשיש המסודרת החל בטורקיה וסוריה, ארצות ייצורה, יצא משם לשני כיוונים: האחד: איטליה, ממנה הוברח הלאה, יחד עם סמים ערבים, לארצות-הברית. השני: ארצות-ערב, ובעיקר מצ"י.

עד מלחמת ששת הימים עבר הנתיב דרך סוריה או לבנון לירדן, ומשם לנגב ולסיני. משם, הועבר חלק לרצועה, והחלק הארי מצא דרכו למצריים.

אחרי מלחמת ששת הימים, חוסל הנ"ת. צה"ל חתם הרמטית את הגבולות עם ירדן, סוריה ולבנון, במסגרת מלחמתו ב"מחבלים". דרך הים למצריים חוסלה גם היא, עקב השמירה הקפדנית של חיל-הים המצרי. היה ברור שהמוצא היחיד הוא מדבר סיני.

תיבועה נדירה. הנתיב החדש פועל, בשקט וביעילות, מזה שנתיים: המבריחים יוצאים מלבנון בסירת מנוע, חודרים עמוק לים, וחוזרים לחוף מול ימת ברדאויל.

סבחת אל-ברדאויל משתרעת לאורך חוף סיני, מאל-עריש ועד הגבול המצרי. זוהי תופעה-טבע נדירה, שונת-סלעים ה"מתמשכת לאורך עשרות קילומטרים, ול"רוחב 15 ק"מ, ומקיפה ימה רדודה.

הימה מחוברת ליב-התיכון באמצעות שני פתחים, הנקראים בועזים. דרכם חוד"י

רים מיימים לימה, ואיתם הדגים, המשמ" שים פרנסה לכפרייהדייגים המצויים לאר"ך הים.

המבריחים חודרים לימה מהים דרך אחד משני הבעזים, מורידים את החשיש לחוף במקומות מסתור קבועים מראש. הברווים, התכרים ברשת, מעבירים משם את הסמים הלאה — לשימוש העצמי, ל"ארצות ערב, ולישראל.

למצריים וכוויית מועבר החשיש בשיי"רות גמלים, כמו בנתיב הקודם, וכן בדרך אחרת.

הסיבה הרמטית. החשיש, המגיע בדרך זו לישראל, נועד בחלקו הגדול להברחה הלאה. אולם חלק נכבד נשאר בארץ, מוצא דרכו עד תלמידי התיכון של תל-אביב וירושלים — כמו שהוא מגיע אל תלמידי התיכון בקאהיר.

נקודת-התורפה של נתיב החשיש החדש הוא הכניסה לימת ברדאויל. בנקודה זו, ניתן לנתקו בקלות. גם כל נתיב אלטר"נטיבי היה מוצא עצמו בקשיים לא רג"רים, נוכח החסימה ההרמטית, מסיבות ביטחון, של גבולות ישראל.

למרות זאת, מצליח החשיש לחדור מבעד לגבולות הבטוחים והמוגנים.

מפלגות

דור השלג

צעד ראשון לקראת איחוד כוחות השוים התגשם השבוע

בצינעה, הרחק מזרקורי הפירסומת, נתרם השבוע, לאחר משא-ומתן מרתוני ש"התקיים במישרדו של עורך-הדין אמנון זכרוני, הסכם שהדליק גורה אדומה ב"מטות הבחירות של גח"ל והמערך.

נציגים של מר"י — המחנה הרדיקלי הישראלי, ש"ח, והאופוזיציה במק"י, חת"מו על הסכם להקמת רשימה משותפת לקראת הבחירות לוועידת ההסתדרות.

גופים מדיניים בעלי השקפות עולם שור"נות ואישים בלתי תלויים, הגיעו לידי הסכם על תוכנית פעולה משותפת, יצרו תופעה מרעננת בנוף הפוליטי בישראל. היה זה שלב נוסף בתהליך ממושך ש"החל עוד לפני שלוש שנים. במאמר בע"י תון הארץ קרא או אורי אבנרי לגופים המתקדמים במדינה לוותר על תוויות ויהיו אידיאולוגיות שעבר עליהן הכלה, להתאחד בחזית פוליטית רחבה שתיצור אופוזיציה של ממש למישטר.

תנועת העולם הזה — כוח חדש, יצור חריג בישימון הפוליטי, היתה דוגמה לאי"חוד כזה, היתה זה גוף שסירב להשתבץ במסגרות המקובלות של שמאל ומי"ן, איחד בקרב אישים מכל קצות הקשת הפוליטית.

מר"י וחזית השמאל. לפני חודש ימים ביצעה תנועת העולם הזה — כוח חדש צעד שהיה הימור פוליטי נועז: ערב התחלת מערכת הבחירות, הקימה, יחד עם מספר אקדמאים שעמדו בראש רשימת נ"ס בבחירות לכנסת השביעית, חברי ועדי-עובדים, ואישים בלתי-תלויים, את מר"י — המחנה הרדיקלי הישראלי. סיעת העולם-זהה בכנסת הפכה לסיעת מר"י, כבסיס פעולה למחנה הרדיקלי החד"דיש.

בכך ויתרה תנועת העולם הזה — כוח חדש על הזכות להתייצב באופן עצמאי בבחירות להסתדרות ולכנסת תחת השם המזוהה בציבור עם דרכה ומאבקיה. התקווה שליוותה את הקמת המחנה ה"רדיקלי הישראלי, היתה שימשם אב"ך שואבת לאיחוד כוחות נוספים, יהפוך ל"כדור-שלג שייילך ויגדל.

השבוע הניב ההימור פרי ראשון: לאי"חד מאבקים פנימיים ממושכים ודינאים שנמשכו שבועות רבים, החליט כנס ש"ח, ברוב מכריע, ליצור יחד עם האופוזיציה של מק"י גוף חדש בשם "חזית השמאל". נציגי הגוף החדש נכנסו למשא-ומתן עם מר"י על הקמת רשימה משותפת להסתדר"רות.

השבוע הוכתר המשא-ומתן בהצלחה. בהודעה משותפת לעיתונות הודיעו מ"ש"תתפי המו"מ על הקמת גוש בשם מר"י וחזית השמאל, שתייצב לבחירות להס"תדרות עם העקרונות הבאים:

● מאבק נגד הפגיעה הגוברת בעקרונות הצדק הסוציאלי, הרחבת הפער החבר"תי והעמלי, העשרת העשירים ודילדול ה"דלים, התגברות השחיתות בכל מערכות המינהל.